*מ"ש שלשה דאיכא רובא, שנים נמי איכא רובא? מאי ג' דקתני, תרתי והוא, ואיבעית אימא סבר לה א] כר' אליעזר. אמר ר"ל חבית של תרומה שנתערבה במאה חביות ב]ונפלה אחת מהן לים ג](המלח) הותרו כולן דאמרינן הך דנפל ד]דאיסורא נפל ואיצטריך דר"ג ואיצטריך דר"ל: דאי מדר"ג הוה אמינא ה"מ עבודת כוכבים ה] דאין לה מתירין אבל תרומה דיש לה מתירין לא, ואי מדר"ל ה"א חבית דמינכרא נפילתה אבל טבעת דלא מינכרא נפילתה ו] לא, צריכי. אמר רבה לא התיר ר"ל אלא חבית דמינכרא נפילתה ז] אבל תאנה לא רב יוסף אמר אפילו תאנה כנפילתה כך עלייתה. א"ר אלעזר חבית של תרומה ח] שנפלה בק' חביות פותח ט] אחד מהן ונוטל הימנה כדי *דימועה ושותה יתיב רב דימי וקאמר לה להא שמעתא א"ל ר"נ גמע ושתי קא חזינא הכא אלא אימא נפתחה אחת מהן נוטל הימנה כדי דימוע ושותה. א"ר אושעיא חבית של תרומה שנתערבה במאה וחמשים חביות ונפתחו מאה מהן נוטל י](הימנה) כדי דימועה ושותה ושאר יא] אסורין עד שיפתחו לא אמרינן איסורא ברובא איתיה: הרובע והנרבע כו': בשלמא כולהו לא ידיע אלא האי טריפה היכי דמי? אי ידיע ליה ליתי ולישקליה אי לא ידע ליה מנא ידע דאיערב? אמרי בי רבי ינאי הכא במאי עסקינן כגון דאיערב נקובת הקוץ *בדרוסת הזאב ריש לקיש אמר [כגון] דאיערב בנפולה, יב] נפולה נמי ליבדקה? קסבר *עמדה, צריכה מעת לעת הלכה צריכה בדיקה רבי ירמיה אמר כגון דאיערב בולד טריפה ור' אליעזר היא דאמר *)ולד טריפה לא יקרב לגבי מזבח כולהו כרבי ינאי לא אמרי בין נקובת הקוץ לדרוסת הזאב מידע ידיע האי משיך והאי עגיל כריש לקיש לא אמרי *קסברי עמדה אינה צריכה מעת לעת הלכה אינה צריכה בדיקה כר' ירמיה לא אמרי כרבי אליעזר לא מוקמי: קדשים בקדשים מין במינו כו': והא בעי סמיכה? אמר רב יוסף בקרבן נשים, אבל בקרבן אנשים לא איתיביה

*)[בכורות ז. חולין נח. תמורה ל:]

מאי שנא שלשה. והוא רביעי דבטיל בהו: **דאיכא רובא**. לבטולי: **ואי בעית אימא סבר לה כרבי אליעזר**. שמואל דאמר ספק ספיקא דעבודת כוכבים אסור יג] דאמר כר"א דתנן במסכת עבודה זרה (דף מט:) נטל הימנה עלים אסורין בהנאה, הסיק בהן את התנור חדש יותץ ישן יוצן, אפה בו את הפת אסורה בהנאה, נתערבה באחרות ואחרות באחרות אסורות בהנאה רבי אליעזר אומר יוליך הנאה לים המלח אלמא אית ליה לר' אליעזר ספק ספיקא בעבודת כוכבים מדקתני ואחרות באחרות. ל"א סבר כר"א דר"ש קאי דאמר מריבוא לג' ותריגלא מאי שלשה דקתני תרי והוא ואי בעית אימא ג' דוקא *ודקאמרינן תיסגי בתרי סבר לה כר' אלעזר דאמר לא התיר ר"א אלא שנים שנים הלכך בעינא דלהוו ד' דלישקלינהו שנים שנים, וראשון עיקר: **שנתערבה בק' חביות**. סתומות ואמרינן לעיל (דף עב:) שהן אחד מן' דברים שאינן בטלין: **ואצטריך דר"ג**. דאמר לעיל גבי טבעות יד] הכי נמי: **תרומה יש לה מתירין**. ימכרם כולם לכהנים: **חבית**. גדולה מקומה ניכר כשהיא נטולה מחברותיה הילכך מינכרא נפילתה ומוכחא מילתא דבה תליא ולא אתי למימר כולהו שרו בלא נפילת טו] האחד לים: **אבל טבעת אין מקומה ניכר**. ולא מינכרא נפילתה ואתי למישרינהו מעיקרא בלא נפילה: **תאינה**. קטנה היא ואין מקום חסרונה ניכר: **כנפילתה כך עלייתה**. כשם שתחילת נפילתה בתוך ההיתר נחשבת בעיניך לאסור את אלו כך כשעלתה מתוכן יחשב בעיניך מקום עלייתה להתיר: **בק' חביות סתומות**. דלא טז] בטילות: **פותח אחד מהן**. וכיון דנפתחה יש לה ביטול הלכך נוטל הימנה כדי דימוע אחת ממאה יז](ואחת) שבה דהא אחת נתערבה בק': **גמע ושתי קא חזינן הכא**. דא"כ דפותח לכתחילה הא דקי"ל חביות סתומות דלא בטלי היכי משכחת לה: **נפתחה**. בלא מתכוין* יח]: **כדי דמועה**. אחד מק'* (נ) שבהן והשאר אסורות עד שיפתחו ולא אמרינן יטול אחת מן הק' דאיסורא ברובא איתיה ויהא הכל מותר ויפתח החמשים לכתחילה: **לא ידיע**. אין פסולן ניכר שיוכל לברר ולהוציא הפסול מביניהם: **אלא טריפה אי ידיע ליה**. כגון נחתכו רגליה מן הארכובה ולמעלה או ניקב קרום של מוח יט] שטריפתה ניכר: **מנא ידע**. מעיקרא שזו המעורבת טריפה היתה: **נקובת הקוץ**. כ] *ואינה נקובה לחלל וכשירה ומום נמי לא הוי דהדר בריא: **דרוסת הזאב**. טריפה מפני שהארס שורפה ולא כא](ידע) בין נקובה לדרוסה: **נפולה**. מן הגג ואינה יכולה לעמוד, ספק טריפה היא, ואם שחטה קודם כב] ששהתה מעת לעת טריפה משום ריסוקי אברים ואפילו בדקה ולא מצא בה נקובת ריאה או מעיים ולא פסוקת חוט השדרה כג] *ושום סימן טריפות, ואם ששהתה מעת לעת ושחטה צריכה בדיקה מכל סימני טריפות וכיון דאיתחזק בה ספק טריפות אין מכניסין אותה לעזרה לשוחטה משום הקריבהו נא לפחתך: **נפולה** כד] (**נבדקה**). אם תעמוד והלך כשירה לגמרי דאיכא למאן דאמר באלו טריפות עמדה אינה צריכה מעת לעת, הלכה אינה צריכה בדיקה: **קסבר**. ר"ל עמדה על רגליה אפילו הכי צריכה מעת לעת ואף אם הלכה צריכה בדיקה לאחר שחיטתה שאין זו בדיקתה: **ולד טריפה לא יקרב**. בפרק כל האסורים במסכת תמורה (דף ל.) מפרש כה] טעמא: **דרוסת הזאב משוך**. הנקב ואינו עגול שהציפורן קורע ויורד: **עמדה**. על רגליה אינה צריכה מעת לעת אבל בדיקה בעיא ואם הלכה אף בדיקה אינה צריכה: **יקרב**. לשם מי שהוא: **והא בעיא סמיכה**. בבעלים ולא ידיע מנו כו]: **אבל קרבן אנשים לא**. מתכפר בתערובת בתמיה:

קרבן

ואי בעית אימא סבר לה כר' אליעזר. פי' בקונטרס בלשון ראשון כז] שמואל דאמר לעיל ספק עבודת כוכבים וספק ספיקא אסורין ובשאר אסורין ל"ל דאמר כר"א דאית ליה ספק ספיקא בעבודת כוכבים אסורין דתנן נטל הימנה עלים אסורין בהנאה הסיק בהן את התנור חדש יותץ ישן יוצן אפה בו את הפת אסורה בהנאה נתערבה באחרות ואחרות באחרות דה"ל ספק ספיקא כולן אסורין בהנאה ר"א אומר יוליך הנאה לים המלח אלמא אית ליה לר"א ספק ספיקא בעבודת כוכבים מדבעי פדיון וקשה לר"ת הדא מאי כח] סבר לה כר"א האדרבנן נמי כט] אסרי ודוחק לפרש נ] *דברי ר"א ומחלקותו קאמר ועוד דר"א בשאר איסורין נמי אסר התם ועוד דהל"ל דתנן ולאתויי מתני' דהתם נא] דכיון שלא הוזכרה בטלה שמעתא ועוד דלעיל פירש דלא גרסינן התם ואחרות באחרות ועוד שכתוב בכל הספרים סבר לה כר"א אליבא דר"א גרסה כלשון אחרון שפירש בקונטרס דר"ש סבר לה כר"א דאמר תולין את האיסור להקל ונומר האיסור הלך לו דאמר אם קרב נב] *הראשון של אחת יקרבו כל הראשים וא"ר אלעזר לא התיר ר"א אלא שנים שנים *הכא נפל איסור לריבוא אסורין שזה ספק ראשון ורימוני באדן לא בטלי מריבוא לג' דה"ל ספק ספיקא נג]דאמר איסורא בריבוא איתיה ואינו ארבעה מותרין וארבעה בעינן כדי שימכרו שנים שנים דאי נפל נד] מב' והוא שלישי נמצא האחד באיסורו כשימכרו השנים וליהנות מהן בבת אחת פשיטא דאסור כדפרישית לעיל וכן ר' אליעזר דאמר יקרבו הראשים כולן לא להקריב בבת אחת מתיר אלא שנים שנים ונראה דאין הלכה כשמואל נה] *אפילו בספק ספיקא בעבודת כוכבים דקיימא לן כרב באיסורי ואפילו ספק ראשון נראה דשרי בהולכת הנאה לים המלח דקי"ל כר"א בפ' כל הצלמים (ע"ז דף מט:) ואפילו לשאר איסורין היה אומר רבינו שמואל שיש להם פדיון כדפרישית לעיל*: **דאיערב** בולד טריפה ורבי אליעזר היא. אפילו למ"ד היא וולדה נרבעו לא אמרינן היא וולדה נטרפו דעובר יש לו חיות בפני עצמו ואינו נטרף עם האם: **האי** משוך והאי עגול. וא"ת הא דאמר בפ' אלו טריפות (חולין דף ע:) ספק שוברא ספק קניא אימר קניא הא אפשר לברר האי משוך והאי עגול וי"ל דה"מ מן הזאב ולמעלה אבל בשוברא לא ידיע וא"ת א"כ ליתני דאיערב נקובת הקוץ בדרוסת חתול ובגדיים ובטלאים וי"ל דניחא להו לשנויי בכל בהמות והא דלא משני דאיערב דרוסת הכלב בדרוסת הזאב דלמא אפשר לברר:

והא בעי סמיכה. לא מצי לשנויי בעוף כדמשני בפרק כל הגט (גיטין דף כח:) גבי שולח חטאתו ממדינת הים דפריך והא בעי סמיכה ומשני בחטאת העוף דהכא בזבחים מיירי ועוד דעופות לאו בני רעייה ופדייה נינהו וליכא נמי למימר מין במינו כגון בכור בבכור ומעשר במעשר דמשמע דמיירי בכל קדשים וא"ת ולוקמה ביורש וכרבי יהודה (ערכין דף ב.) דאמר יורש אינו סומך ויש לומר דקתני דומיא דחטאת ואשם דאין באין לאחר מיתה וא"ת ולוקמה *)בערל וטמא דמשלחין קרבנותיהן כדאמרינן בפרק תמיד נשחט (פסחים דף סב.) וכ"ת בעוף איירי הא קאמרינן התם דכל הזבחים ערל וטמא משלחין כו' ועוף לאו זבח הוא וכ"ת בבכור ומעשר הא כל הזבחים קאמר וכן קשה בפ' כל הגט (גיטין דף כח:) גבי שולח חטאתו ממדינת הים דפריך והא בעי סמיכה מאי קושיא והא ערל וטמא משלחין קרבנותיהן בלא סמיכה וי"ל ההיא דגיטין כיון שיש עדיין ספק בדבר שצריך להקריב בחזקת שהוא קיים לא היה לנו להתיר מאחר דא"א נמי לקיים מצות סמיכה ומיהו הכא לא יתכן לתרץ כן

ויש

*) דהוי כערל וטמא נ"ק

כב א ב מיי' פט"ו מהלכות תרומות הלכה כ:

כג ג ד מיי' שם הל' ג:

כד ה מיי' פ"ט מהל' שחיטה הל' ב' סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סימן נה סעיף ד:

כה ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף ו:

כו ז מיי' פ"ו מהלכות פסה"מ הלכה ד:

כר"א נ"ק

סרכא של אחת מהן נ"ק

והכא נפל איסור לריבוא שזה ספק ראשון ורימוני באדן לא בטלו מריבוא לג' כו' כצ"ל נ"ק

שיטה מקובצת

א] לה כר"ש כר"א: ב] נפלה אחת מהן כו' דמדאורייתא נתבטלה ברובא וכי רבנן גזרו עליה הכי דחבית תרומה היא חשיב ולא בטיל והלכך כי נפלה אחת מהן לים הגדול שרינן השאר כדפי' לעיל בסתומות דוקא סתומות אבל פתוחות לא משום דבמאה דאינם חשובות דבהא לא גזרו רבנן כי אם במידי דחשיב כמו טבעת: ג] לים הגדול תיבת המלח נמחק: ד] דנפל פ"א דתרומה נפל: ה] כוכבים דלית ליה מתירין אבל תרומה דאית לה מתירין אימא לא: ו] נפילתה אימא לא: ז] אבל תאנה לא ופירש שנתערבה תאנה בתאנה במאה נתבטלה במאה ולא דמי לחבית של תרומה בטלה אבל תאנה לאו דבר חשוב הוא וה"ה לעיל גבי חבית שנתערב' במאה חביות דה"ה בפתוחות נמי אמרינן דאם נפלה אחת מהן לים הגדול דמשתרי כמו דאמרינן בתאנה הכא אלא נקט לעיל מאה חביו' להשמיענו חשיבו' דסתומה דאפ"ה לא בטל מדרבנן והכי אשמועינן בתאנה היתר: ח] תרומה שנתערבה תיבת שנפלה נמחק: ט] פותח אחת מהן: י] נוטל מהן כדי תיבת הימנה נמחק: יא] ושאר אסורות עד שיפתחו דעבדינן כאילו החבית של תרומה מעורבת בכל החביות ולא אמרינן איסורא ברובא איתא

ע' רש"י שכתב דסקו פי' וז נעלם מן הכ"י ונ"ל כו' ע"ש

נ"ל ודקאמרת

פי' רש"ק ופנים מלירוס

[וע' תוספות חולין נג: סד"ה עמדה אינה צריכה מעת לעת כו']

כבשר ולאו נ"ק

וסימן שום טריפות נ"ק

נוסחאות רש"י כת"י

ואב"א כר' אסור ובשאר איסורין כו' מדקתני ס"א מדבעי פדיון לא קא וכו' לא"כ ר"א ושתי בעיני ולשון אחרון שפירש הוא דחוי מצי לישב שלשון יחד והמובן

לאפוקי מרב יהודה אמר רב: יב] נפולה נמי ליבדקה פ"ה אם יכולין כולן להלוך אין כאן טריפה דאיכא מ"ד בפ' אלו טריפות עמדה אינה צריכה מעת לעת הלכה אינה צריכה בדיקה אבל מעמדה לא פריך דאפילו מאן דמכשיר ספי התם ואמר עמדה אינה צריכה מעת לעת מודה דבדיקה מיהא בעי לאחר שחיטה ומספק לא מעיילינן חולין בעזרה כדפ"ה בסמוך ומשני קסבר עמדה צריכה מעת לעת (וכי) [וכו'] והאי שנויא הוי מהלכה צריך בדיקה ומעמדה ליכא למיפרך כלל כדפי' דלכ"ע בעי בדיקה אלא אגב דנקט הלכה צריך בדיקה נקיט ליה: יג] אסור ובשאר איסורים לית ליה דאמר: יד] טבעות כה"ג: טו] נפילת האחת לים: טז] לא בטלי הס"ד: יז] תיבת ואחת נמחק: יח] מתכוין ואשמועינן אע"ג דבטלה ופשיטא ליה דלא נתערב יין ביין אלא בחביות צריך ליטול הימנה כדי דימוע וזה משום גזל השבט הס"ד ומה"ד נוטל כדי: יט] מוח שטריפתה ניכר: כ] הקוץ בבשר ולא לחלל תיבות ואינה נקובה נמחק: כא] ולא ידיע בין: כב] קודם שתשהה מעת לעת: כג] תשדרה וסימן שום טריפות: כד] נפולה נמי ליבדקה אם: כה] מפרש טעמא הס"ד ומה"ד גמה"ד בקרבן נשים דלא בעי סמיכה דאמר מר בני ישראל סומכים ולא בנות ישראל סומכות הס"ד: כז] ראשון שבא לתרץ לשמואל בענין אחר שלא יצטרך לומר דסבר ליה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא אלא שמואל דשני ליה בין עבודת כוכבים לשאר אסורים כר"א דאית ליה בפרק כל שעה ספק ספיקא אסורין: כח] מאי קאמר סבר: כט] אסרי לשון מהר"ם והלא כ"ש דרבנן דידיה אסורים יותר דאין להם פדיון ועוד למה המתין עד הבא והפסיק הענין בדברים אחרים לכך נראה פי' ר"ש בע"א דבא לתרץ אמאי דסליק מיניה דהקשה תלמודא אמאי נקט ג' דאיכא רובא כו' ומשני סבר לה כר"א דאמר לא וה"נ לא סגי בתרי והוא דאם ימכור שנים לא ישאר כי אם אחד ובחד לבדו לא שרי ר"א אבל כי איכא שלש והוא הרי ד' יכול למוכרם שנים שנים ומה שהקשה כי נמי איכא תרי והוא אמאי ליכא תקנתא בחד הנשאר הרי יכול למוכרם כל השלשה יחד שלא יהא אחד לבדו לאו פירכא היא דא"כ אם ימכרם יחד לא יוכל להיות בבת אחת מכולם דאז ליכא אלא חד ספיקא: נ] לפרש כדר"א ומחלקותו: נא] דהתם כיון שלא: נב] קרב הראשון של אחד מהן יקרבו: נג] ספיקא איסורא: נד] נפל לשנים והוא: נה] כשמואל דאמר